

det, som de antagelig var sure over, er noget, der foregår i Mellemøsten og ikke i Danmark.

Derfor er der brug for, at der fra et samlet Folketing bliver sagt, at sådan foregår det altså ikke i Danmark. Demonstrationer foregår med ord og ikke med håndvåben. Demonstrationer i Danmark foregår ved, at man snakker med hinanden og diskuterer, men ikke ved at man hænger i gaderne og ødelægger privat og offentlig ejendom. Derfor forventer vi, at der ubetinget fra den danske regerings ministre, høj som lav, bliver bakket op om det danske politi, så det i de situationer er i stand til at få stoppet den slags optøjer. De skal nemlig stoppes nu og ikke næste gang, hvor det er 50.000 frem for 5.000, der står i gaderne, for så har vi først problemer.

Til sidst skal jeg sige, at med hensyn til de forslag til vedtagelse, der er fremsat, kan vi ikke støtte det, som regeringen står bag. De andre kommer desværre ikke til afstemning, men hvis de var kommet til afstemning, ville vi have kunnet støtte dem.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 17.58

Mødet genoptaget kl. 19.00

Forhandlingen genoptoges

Formanden:

Jeg venter på statsministeren eller vicestatsministeren. (Ophold). Jeg må anmode om, at en af de to ministre snart kommer til stede, for ellers må jeg udsætte mødet. (Ophold).

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet, indtil en af de to ministre kommer til stede.

Mødet udsat kl. 19.02

Mødet genoptaget kl. 19.03

Forhandlingen genoptoges

Formanden:

Jeg henstiller, at en af de to ministre, som debatten er rettet til, er til stede, når mødet begynder.

Hr. Mogens Andreassen som ordfører.

Mogens Andreassen (LH):

Jeg skal indlede med at sige, at der er mange visioner i den åbningstale, statsministeren holdt, og jeg mener, at der er mange positive ting i det oplæg, der kom fra statsministeren.

Men jeg tror også, det er nødvendigt, at regeringen nu er opmærksom, når vi ser tilbage på det, der skete sidste torsdag, hvor befolkningens flertal sagde nej til euroen. Vi må jo sige, at her har vi set, at de gule lamper lyser. Jeg er sikker på, at statsministeren har opfattet det signal, og jeg er sikker på, at regeringen er opmærksom på, at man ikke bare kan køre toget videre uden at lytte til, hvad man mener ude i landet.

Som jeg sagde, mener jeg, der er forslag i finansloven, som er positive. Men der er nogle områder, som vi ikke synes om. Når man f.eks. lægger op til fra statsministerens side, at 100.000 ledige kommer i arbejde de næste 10 år, må man selvfølgelig sætte spørgsmålstegn ved, om udvidelse af G-dagene, hvor virksomhederne skal betale til en fyret eller hjemsendt medarbejder, fra 2 til 5, er særlig gennemtænkt af regeringen, for det vil koste virksomhederne 100-150 mio. kr. Hvis man virkelig ønsker, at virksomhederne skal investere i nye arbejdspladser, må de nye afgifter og nedskæringer, som regeringen vil pålægge virksomhederne, tages af bordet.

Vi har også set, at Dansk Arbejdsgiverforening har protesteret kraftigt imod de nye afgiftsforhøjelser. Jeg synes, det er rimeligt, at man kommer med en protest, for vi har jo også i 1998 og 1999 set, at man har pålagt virksomhederne nye afgifter og nye skatter.

I finanslovsforslaget for 2001 indgår yderligere en nedsættelse af ATP-kompensationen til private virksomheder sammen med ændringer af finansieringen og administrationen af kompensationsordningen. Jeg synes, det er meget svært at få øje på, at regeringen her viser en erhvervsvenlig politik. Hvis Danmark fortsat skal tjene penge, hvis virksomhederne skal kunne oprette nye arbejdspladser, så både de ledige og folk med nedsat arbejdsevne kan komme i arbejde, hvis vi skal bevare velfærdssamfundet, hvis sygehusene skal fungere optimalt, hvis folkepen-